

A-st algab tee...

1. september kuulutab kooli-inimestele sügise algust, ehkki kalendri järgi kestab suvi veel 22 päeva. Siiski on tore taas vanu sõpru ja tuttavaid näha. Suvi oli sel aastal päikesega eriti helde. Tänu sellele oleme kõik oma päikesepatareid täis laadinud ning nüüd valmis vihmasele sügisele ja külmale talvele vastu minema.

Vara Põhikooli I klassis alustab 2010. aastal oma kooliteed 14 koolilast: Kristo Helbre, Marjeta Jürisoo, Egert Koppel, Margot Laanesaar, Regiina Mänd, Johannes Petmanson, Robi Rebase, Aleks Stailovski, Sylvester Sule, Ricardo Tšepulkovski, Keicy Tulis, Annika Vaasa, Siim Vau, Sven Vene.

Kallid 1. klassi õpilased! Kui me kevadel Teiega lasteaias kohtusime, siis lubasin, et kui me vaid tahame, on meie elu nagu lust ja lillepidu. Ja nii ongi. Koos aabitsa tegelastega sukeldume iga päev uutesse seiklustesse ning iga päev toob midagi põnevat, seni avastamatut. Soovin, et Teil jätkuks uudishimu ja pealehakkamist ning oskust hoida selle suve säravat päikest oma südames!

Teie õpetaja, Ruth Pari

Maa täis vett

4. klassi õpilased osalesid 11.10.2010 RMK Emajõe-Suursoo looduskeskuse programmis "Maa täis vett". Emajõe kaldal kõndides sattusime teistsugusesse keskkonda. Kohta, kus kasvas küll palju puid, kuid need puud olid sellised, kes armastavad oma kasvuks palju vett. See koht oli madalsoo. Tegime selgeks, mis on soo, milles seisneb tema erilisus ja miks peame soid hoidma.

Ettelugemispäev

Koolis toimus ettelugemispäev ning meile tuli eesti keele tunni ajal ette lugema Rhett'i ema Mari Soome. Ta luges meile lugusid Nähkast - tiibadega loomast ehk väiksest põrnikast. Lugudes olid kõik tegelased putukad. Nähka lood olid nii põnevad, naljakad, õpetlikud kui ka kurvad. Kõigile meeldis. Terve klass tahtis aina rohkem lugusid kuulda. Kõige meeldejäävam lugu oli minu arust "Seenevihm" - see jutustas, kuidas Nähka arvas, et kui seenevihma sajab, siis tähendab see seda, et vihm sajab koos seentega taevast alla ning ta läks ämber pea kohal õue ringi jooksuma. Kuid ta pidi pettuma. Seeni ei sadanud.

Hiljem joonistasid lapsed klassis Nähkaid. Kõige rohkem joonistati seda, kuidas Nähka, ämber pea kohal, vihmaga õues ringi jooksis ja "seeni korjas". Kõigile meeldis! Aitäh Rhett'i emale!

Mette-Marit Poltan

2.klass

Oktoobrikuu tegemised

Oktoobrikuu tegemised Vara Põhikoolis

4.-10. oktoobrini 2010 tähistati juba kolmeteistkümnendat üleriigilist Leivanädalat “Rukkileib meie laual”. Vara Põhikooli kokatädi Erika Sirk pakkus sel nädalal õpilastele iga päev lõunasöögi kõrvale erinevat leiba maitsta.

Seoses leivanädalaga palusime algklasside õpilastel kodus leivast valmistada huvitava väljanägemisega suupiste. Ettevõtlike laste (ja vanemate) meisterdatud leivanäksidest tegime tore näituse. Kui toredana saab pakkuda leivast valmistatud toitu, vaadake kõrvalolevatelt piltidelt. Iga esitatud eksponaat oli justkui meistriteos. Siinjuures **suur tänu** kõigile vanematele ja ka osalejatele lastele. Siit said inspiratsiooni paljud näitusekülastajad. Õpilased ise hindasid töid väljanägemise põhjal. Laste lemmikuks osutus Rhet Parve „Leivauss“.

20. oktoobril tähistasime ettelugemispäeva. Sel päeval oli klassi ees hoopis teistsugune inimene kui tavaliselt. Ettelugemisel on alati kaks poolt - lugeja ja kuulaja - ning on hea, kui laps kuuleb erinevaid esinejaid, see treenib tema kõrva ja annab ka võrdlusvõimaluse. 1. klassi lastele luges juttu Siim Pari, 2. klassi õpilaste ees oli Rhet'i ema Mari Soome, 3. klassile pajatas lugusid Kristi vanaema Zinaida Lauga ning 4. klassile esines meie kooli direktor Rein Lepik. Palju tänu julgetele esinejatele, kes ilmestasid ja muutsid meie argipäeva veidi teistsuguseks.

Ettelugemispäev

20.oktoobril leidis Vara Põhikoolis aset taaskord ettelugemispäev, mis oli seekord pühendatud Lev Tolstoi loomingule .Tema looming kajastab peamiselt vene elu, mida ta ise nägi ja koges.Vanemas kooliastmes lugesid oma koolikaaslastele ette lugusid Hardi Soome, Karl Madis Tilgar, Airiin Vaasa , Hälis Kampus ja Kristo Kasekänd. Ette said loetud katkendid autobiograafilisest jutustusest “Lapsepõlv”, “Poisiiga” ja jutustus “Lapse jõud”.

Rahule jäid nii lugejad kui ka kuulajad. Lugeda on häa, lugeda on parem,lugeda on vaja.

Leib meie toidulaual

Veerandi viimasel päeval osalesid 4.-9. klassi õpilased Eesti Põllumajandusmuuseumis leivaprogrammis.

Leib on eestlaste toidulaual olnud põhitoiduks juba mitmeid sajandeid. Rukis kasvas kunagi umbrohuna teiste viljade seas. Eestisse tuli see koos teiste liikidega. Eestis avastati, et see on uus viljasort ja seda hakati kasvatama. Et vilja kasvatada, tuli teha põld ja see künda. Pärast kündmist külvati vili. Vili kasvas. Kui vili oli küpsenud, mindi lõikama. Selleks kasutati sirpi. Peale lõikust seoti viljad koos vartega kimpu ja pandi kuhja päikese kätte kuivama. Hiljem viidi rehe alla kuivatamisele. Seal toimus ka rehepeks, mille käigus peksti kootidega vili viljapeadest välja. Siis koguti vili kokku ja tuulati ära, aga kui oli saagivaene aasta küpsetati aganaleiba ehk leiba milles olid aganad sees. Viljakõrtest tehti katused. Pärast tuulamist viidi vili veskisse jahvatamisele. Kui oli vähem vilja, jahvatati käsikiviga. Jahule segati juurde vett ja soola ja sõtkuti kätega tükk aega. Siis jäeti kerkima, aga sisse vajutati käega ristimärk, et kuri sisse ei läheks. Kui taigen kerkinud oli, vooliti sellest suured leivapätsid. Taigent jäeti alati natuke järele, et järgmine kord oleks juuretis olemas. Leiva sisse vajutas või tegi perenaine pere märgi. Leivaahju küttis alati enne leiva küpsetamist pereema. Tema tõi puud ja jälgis tuld. Kui puudest olid alles jäänud alles söed, tõsteti need ahjupõrandalt ära ja viskas sinna sisse rukkijahu, et teada saada, kas ahi on paras või ei. Leivad asetati ahju põrandale leivalabidaga. Leivad küpsesid umbes tund aega ja siis võeti need välja ja asetati lauale. Nende peale pandi tekk, et leivad järelküpses. Rukkileib sai üle Eesti tunnustatuks ja paljudes teistes riikides. Leib on väga kasulik ja hea, kuna see toidab hästi ja annab palju vitamiine. Vanasti tavatseti sööjale öelda: „Jätku leiba!” Sellele vastati alati viisakalt „Jätku tarvis!”

Kristiina Arold

7.klass

Jõulusoovid

Jõulud lähenevad. Paljudel meist on juba ära otsustatud, mida nad endale jõuluks tahavad. Küsisin ka meie kooli õpilastelt, millised on nende jõulusoovid.

- ma tahan jõulude ajal minna reisile Ameerikasse, Taisse
- tahan olla maailmameister
- tahan, et järgmine aasta oleks ilus
- ma soovin, et talvel oleks palju lund ja kõik oleksid üksteise vastu lahked ja kõik oleksid õnnelikud
- ma tahan sõpradega reisile minna mõnda ilusasse kohta
- ma tahan, et vanematel, sõpradel ja sugulastel, vennal ja õdedel oleks rõõm elu edasi elada
- ma tahan, et mu hinded oleksid head ja jõulud oleksid ilusad
- ma tahan võistlustel häid kohti saada ja välismaal treeninglaagrites käia
- jõulud võiks valged tulla ja võiks palju kinke olla
- soovin, et jõulud tuleksid ilusad ja rahulikud ja tunnustusel oleks head hinded
- tahan, et mu ema oleks mõistvam
- minu jõulusoov on, et tuleks soe suvi
- ma soovin, et mu hoolekad oleksid talli paremad hobused
- tahan, et kõik oleksid jõulude ajal rõõmsad
- soovin, et venna enam minuga ei kakleks
- soovin, et vaesed lapsed saaksid ilusad jõulud
- õnne ja tervist kõigile
- soovin, et ema suitsetamise maha jätaks
- et kõik saaksid hästi omavahel läbi
- mina soovin, et kõik oleksid sõbrad ja keegi ei lollitaks
- soovin suurt ja paksu lund
- tahaks, et meie klassis oleksid head lapsed ja kui kellelgi abi vaja on, siis ikka kõik aitavad
- ma soovin, et meie klassil läheks hästi ja kõik oleksid head ja sõbralikud
- soovin endale jõuludeks poksikindaid ja tahan olla koos sõpradega ja sõbrannadega

Ka mina soovin omalt poolt kõigile südamlikku jõuluaega ja rahumeelset uut aastat!

Jõulusoovid pani kirja
Raili Säks
Vara Põhikooli õpetaja

Novembris elustusid kirjutatud lood

Lugemisaasta lõpuni on jäänud loetud päevad. Vara Põhikooli algklassid otsustasid sel puhul loetud jutud “elustada” ning teistele vaatamiseks ette kanda. Nii saime osa 1. klassi poolt ettevalmistatud näidendist “Jussikese seitse sõpra”. Kuna rolle oli etenduses sama palju kui klassis õpilasi, sai iga laps teha oma lavadebüüdi. 2. klassi lavastus “Seene varjus” võlus vaatajaid toredate kostüümide ja julge esitusega. 3. klassi õpilased mõtlesid ise muistendid välja, seejärel kirjutasid need paberile ning ühel hommikul kandsid kostümeeritud lapsed oma lood ette.

Ka neljandal klassil on ette valmistatud üks lugu, mis ootab esitamist. See pole veel vaatajateni jõudnud, sest klassis on parasjagu nii palju lapsi nagu etenduses rolle (st dublante ei ole) ja nii pole veel juhtunud ühtegi päeva, kus kõik tegelased (või siis hoopis õpilased?) oleksid koolis. Seega ootame pikisilmi haiguste ja suure külma möödumist, et “Isevarki koolitund” saaks “elustuda”.

Novembrikuus käisime ka päris teatris – nimelt Tartus Vanemuises vaatamas toredate lastelavastust “Ninasarvik Otto”, mis rääkis koolipoiss Topperi, tema sõbra Viggo ja võlupliatsiga seinale joonistatud ninasarvik Otto seiklustest. Lapsed olid päris teatris käimisest väga vaimustunud ja elevil. Jutuainet jagus veel kauaks.

Loodan, et läbi lugude elluärkamise tõusis nii mõneski soov ka ise lugeda ja kogeda seiklusi, mida raamatumaailm pakub. Toredate lugemisaasta lõppu kõigile, kes end raamatukoideks saavad pidada. See ei ole kurb lõpp – see on uus algus!

Robotiteater

13.detsembril toimus Vara põhikoolis robotiteater. Esimese tunni ajal vaatasid robotiteatrit esimene kuni neljas klass, teise tunni ajal vaatasid viies – üheksas klass. Teatris etendati tükki „Punamütsike”. See ei olnud ainult teater, me tutvusime ka erinevate robotitega. Robotiparki kuulusid sellised vahvad tegelased nagu tont, skorpionid, memm, Kalev, Olev ja Sulev. Pai sai teha dinosaurus Pleole. Kaks noormeest Tartu ülikoolist pidasid meile huvitava loengu. Nad küsisid meilt erinevaid küsimusi, peale selle saime teada palju muud huvitavat. Näiteks, et robotitel on aju ja palju erinevaid andureid. Peale selle toimus kolmanda tunni ajal töötuba. Seal anti igale rühmale takistusriba. Võitjaks osutusid tüdrukud Airiin Vaasa ja Sandra Kukk. Roboteid programmeerida oli tore.

Andres Kivi

6.klass

Teistmoodi jõulupidu

Oleme harjunud, et tavaliselt esinevad kooli jõulupeol õpilased. Siis tuleb jõuluvana suure kotiga, lapsed saavad kingitusi ja kõik on rõõmsad. Sel aastal oli aga nii suur masu ja kokkuvõid, et lavale ei jagunud isegi õpilasi, rääkimata jõuluvanast või suurest kingikotist. Laval olid seekord ainult õpetajad. Esitamas vana head tuttavat muinasjuttu „Punamütsike“. Sedakorda siiski muusikalist lugu, kus tõeline muinasjutt oli pea peale pööratud ning esitamisele tuli anti-Punamütsike ehk täiesti uus interpretatsioon. (Tekst Mati Unt, muusika Hans Hindpere)

Laval olid Punamütsike – Anneli Erdfeld (külalisena, endine õpetaja), ema – Marina Kasemaa, vanaema – Pille Narits, hunt – Alvi Pärn, jänes – Vallo Madar, jutustaja – Lea Hanni. Suur tänu kõikidele „näitlejatele“ naljakate ja ehedate rollilahenduste eest. Lavakunstnik oli Helle Korsar, nuppe liigutas ja tagant torkis Ruth Pari.

Starõi novõi god ehk vana uus aasta.

Vara põhikooli õpilased käisid 13. jaanuaril külas Annelinna Gümnaasiumil. Seal toimus vene vana uus aasta pidu. Gümnasistid esitasid vene muinasjuttu „Surematu Kaštšei“, kus Kaštšei otsis endale naist. Ta otsis sobivat naist erinevatest maadest : Ameerikast, Brasiiliast, Egiptusest, Venemaalt ja ka Lapimaalt., kuid keegi ei sobinud. Lõpuks leidis ta oma armastuse sealt samast lähedalt ning nad abiellusid. Etenduse pealkiri oligi Kaštšei otsingute tõttu „Armastus on võimalik“. Ja muidugi ei puudunud etenduselt lustakad Ded Moroz ja Snegurotška.

Kõigile Vara kooli õpilastele meeldis väga Annelinna gümnasistide etendus.

Reis muinasjutumaailma

Elva Gümnaasiumis toimus 21. jaanuaril vahva muinasjutupäev, kus 1. - 4. klasside õpilased üle Tartumaa said ise muinasjutte vesta ja teisi kuulata. Tegemist oli muinasjuttude jutustamise konkursiga. Kodus õpiti jutustama üks naaberrahvaste muinasjutt. Kohapeal tuli lünkteksti abiga ise üks muinasjutt valmis kirjutada ja ilmekalt ette lugeda. Erinevate koolide õpetajatest koosnev žürii pidi karmi valiku tegema. Kuna ma ise kohal olin, siis pean tunnistama, et see oli ülikeeruline!

Meie kooli olid esindamas Regina Karise 2. klassist ja Kenri Koort 3. klassist. Mõlemad jutustasid Soome muinasjutte ja tulid sellega igati hästi toime. Regina esitust hinnati 2. kl arvestuses 3. koha vääriliseks ja Kenri sai tänu osaliseks, et teda kuulata sai.

Üritus oli tore ja lapsed tulid suure kogemusekotiga tagasi. Seda läheb edaspidi vaja, sest korraldajad kutsusid kõiki järgmisel aastal tagasi.

Meie täname Vara valda, kes meid transpordiga aitas ja anname ühe muinasjutuliselt hea soovitus: LUGEGE MUINASJUTTE!

Õp. Juta Saaring

ÕNNEOTSIJA

Seitsme mäe ja mere taga elas vana mees. Tal oli kolm tütar. Ühel külmal jaanuari hommikul saatis mees lapsed õnne otsima. Esimene tütar purjetas merel. Teine tütar lendas pilvises taevas. Kolmas tütar, see kõige noorem, käis jalgsi maa peal. Esimene tütar randus Indiasse. Ta otsis õnne, kuid seda ta ei leidnud. Ta jäi hätta. Teine tütar maandus Aafrikas. Ka temal ei vedanud, tal hakkas paha. Kolmas tütar jõudis Eestisse. Kohe oli tema kõrval õnn.

Õnn ütles: „Igaüks on oma õnne sepp“.

Regina Karise 2. klass

Kodutütred

29. jaanuaril toimus Tartus Kõrgema Sõjakooli aulas Tartumaa Kodutütarde 79. sünnipäevale pühendatud pidulik aktus. Meie koolist võeti kodutütarde ridadesse vastu 4 uut liiget: Kristi Soome, Älis Rooma ja Elis Udumets Vara rühma ning Thea Zirkel Lepatriinude rühma.

Airiin Vaasa on kodutütrena tegutsenud vähem kui aasta, kuid on olnud nii aktiivne ja pühendunud tegija, et pälvis lausa ringkonnavanema tänukirja.

Palju õnne teile! Olge ikka tublid ja pidage mees kodutütarde töötust!

Pitsaõhtu

Reedel, 28. jaanuaril toimus Tähe Noorteklubis pitsaõhtu, mille teemaks oli “Tõmbame naha üle kõrvade”. Kohal oli 14 noort – Kivilinna ja Forseliuse Gümnaasiumist, Rannust, Võnnust. Meie koolist võtsid sellest üritusest osa Karl Strenga, Rainet Härsing, Rainer Rein ja Sander Kägo. Kõigepealt tutvuti omavahel ja siis jaguneti gruppidesse. Algas aktiivne grupitöö. Õpilastel tuli koostada pressiteade ürituse kohta, omavahel läbi arutada, mis iseloomustab head üritust, missugustel põhjustel käid sina üritustel, rääkida oma kooli õnnestunud ja ebaõnnestunud üritusest. Et arutledes tühjaks läinud kõhtu kosutada, oli igaüks tervislikke snäkke kaasa võtnud. Noorteklubi noorsootöötajad Triin Raudoja ja Siiri Oras jagasid noortele igati kasulikke nõuandeid, kuidas saada oma üritusele rahvast, kuidas leida sponsoreid jne.

Ma arvan, et meie kooli poisid said teadmistepagasi võrra rikkamaks ja võivad oma abi pakkuda ürituste korraldamisel. Koostegemise rõõm on kõige suurem rõõm.

Luulekonkurss

1. veebruaril 2011. a. toimus Nõo Põhikoolis juba traditsiooniline küünlapäeva luuletuste lugemise konkurss 1.-4. klassi õpilastele. Osalejad pidid seekord valima värsiread kooliteemaliste luuletuste hulgast, need paberile kirjutama ning illustreerima.

Meie koolist osalesid järgmised õpilased: Johannes Petmanson 1. klassist, Rhett Perve 2. klassist, Kaspari Belisaar 3. klassist ja Älis Rooma 4. klassist.

Võistlejaid oli igas vanuserühmas 20 ringis. Seega, konkurendid ei maganud. Meie laste etlemine kohtunikele meeldis. Tagasi tuldi kahe auhinnalise kohaga. Rhett võitis teise ning Johannes 3. koha. Õnnitlused võitjatele ning tublidele osalejatele!

Sõbrapäev

14.veebruaril tähistas Vara Põhikool sõbrapäeva. Külla tuli looduse- ja helidemees Veljo Runnel. Õppisime tundma erinevaid linnuliike, kuulama lindude häälightsusi, tähele panema laulude tempot, rütmi ning helikõrgust. Avatud oli ka sõbrapäeva postkast, kuhu sai sõpradele kaarte postitada. Vahetundide ajal sai teha sõbrapilte parimate sõpradega.

Ühesõnaga oli Vara kooli sõbrapäev tore ja toimekas.

Sandra Kukk

7.klass

Kassikontsert

3. veebruaril algas jälle uus aasta – Hiina kalendri järgi on nüüd Valge Kassi aasta. Meie oma koolis tähistasime seda kassikontserdiga. Kohtusid armas, pehme, ilus, valge kodukass ja muinasjutust pärit Saabastega Kass, kes siis üksteisega elu üle arutlesid ning õpilaste kontserti nautisid.

Kasside kahekõnest saime teada, mida nad enda ja inimeste elust arvavad. Näiteks avaldasid nad saladuse, miks kassid tahavad inimeste juures elada. Ja see on üsna praktiline – nimelt meie käeheituse pärast. Kuna inimeste käed on suurepäraselt tööriistad uste avamiseks, konservidelt kaane eemaldamiseks, telekanalite vahetamiseks, mida kassidel, hoolimata oma eelistest, on natuke raske teha.

Veel ei suutnud kassid end tagasi hoida, kui nad oma oskusi üles lugema hakkasid – nad oskavad hästi magamist teeselda, süüa manguda, kilekotte sahtlist käpaga välja koukida, hammustada, redelist üles ronida, redelist alla ronida, akna peal tasakaalu hoida, hästi ärkvelolekut teeselda, uksi käpaga lahti teha, karbist räime välja õngitseda, kõvasti küünistada... Paberi kokkuhoiu mõttes katkestan siinkohal loetelu.

Peo peategelased, 4. klassi tüdrukud Älis Rooma ja Elis Udumets, said oma rollidega suurepäraselt hakkama. Kiitus ka kõigile esinejatele. Igatahes sai kassiaasta vääriliselt sisse juhatatud.

Eesti Vabariik 93

Eesti Vabariik ei sündinud kergelt. 28. novembril 1918 algas Vabadussõda. Jõu ja relvaga tuli kaitsta oma iseseisvust.

2. veebruaril 91 aastat tagasi sõlmiti Tartu rahu. Eesti riigi esimene ja tähtsaim välisleping, mis lõpetas vabadusvõitluse. Vaid 20 aastat anti Eesti riigile aega elada vaba riigina.

Täna on meil taas õnn elada ajajärgul, mil saame tunda, mis tähendab sõna – VABADUS.

Tartu Mänguasjamuuseumis

Teatrikuu märts algas oma nime vääriliselt - 2. märtsil said 1. ja 2. klassi õpilased käia Tartus Mänguasjamuuseumi Teatri Kodus, kus mängiti lavastust „Sipsik“. Teatri Kodu on tore paik ühes vanalinna kaunilt renoveeritud puumajas. See on nagu päris teater, ainult veidi väiksem ja seega lastele eriti sobilik koht. Enne etendust oli meil võimalik meisterdada. Iga laps sai endale teha oma Sipsiku. Mitte päris sellise nagu Mart Anule tegi, kuid üsna sarnase siiski.

Samal ajal kui väiksemad vaatasid etendust, olid 4. klassi õpilased suisa seina taga, muuseumi poole peal, omi toimetusi toimetamas. Nemad osalesid õpitoas „Filmitegemise ABC“. Õpilastele tutvustati filmikunsti eelkäijaid, Eesti nukufilmi ajalugu ja tänapäeva. Põhjalikult selgitati filminukkude valmistamist ja filmi tegemise protsessi. Jutu illustreerimiseks vaadati nii joonis- kui ka nukufilmi. Hiljem said huvilised muuseumi eksponaatide vaadata.

Oli väga tore ja õpetlik väljasõit kõigile.

Viktoriin

22. veebruaril toimus Vara Põhikooli 1. – 3. klassi õpilastele Vabariigi aastapäevale pühendatud Eesti-teemaline viktoriin.

Seda üritust valmistasid ette ja viisid läbi meie kooli kodutütred. Ettevalmistus ja planeerimine võttis päris kaua aega. Airiin koostas arvutis viktoriiniks esitluse ning kõik kodutütred olid planeerimisel ning ürituse läbimängimisel ja läbiviimisel abiks.

Igas võistkonnas oli kolm last - igast klassist üks õpilane. Viktoriin kulges edukalt ja kõik olid rõõmsad. Iga viktoriinil osaleja sai endale kodutütarde kujundatud diplomi.

Älis Rooma

Vara rühma kodutütar

Vastlapäev

Vastlapäeval korraldasid Vara Põhikooli kodutütred algklassidele vastlatralli.

Õpilased jaotati seitsmesse rühma. Kodutütred tegutsesid ümber koolimaja erinevates tegevuspunktides. Igas punktis said õpilased ülesande ja kui ülesanne oli tehtud, said nad sealt ühe tähe. Hiljem moodustus tähtedest kokku sõna VASTLAD .

Kui kõik punktid olid läbitud, sai minna kohvikusse vastlakuklit sööma .

Kätlin Kukk

Vara rühma kodutütar

Jäätmete tekkest ja vähendamisest

16.märtsil toimus Vara Põhikoolis loeng „Jäätmete tekkest ja vähendamisest”, mida juhendas keskkonnahariduse spetsialist Piret Valge. Esimese tunni ajal vaatasime lühifilmi prügi sorteerimisest ja mida tehakse prügiga peale sorteerimist. Teise tunni ajal jagunesid õpilased nelja rühma ja arutasid omavahel, kuidas prügi vähem tekiks. Jõudsime järeldusele, et mida vähem ostad mittevajalikke asju, on ka vähem prügi. Hiljem hakkasid võistkonnad prügi sorteerima. Loeng oli igati kasulik igapähele. Ühisel jõul suudame loodust hoida ja õpime, mida saame ise selleks teha.

Naima Hanni

7.klass

Paberimuuseumis

17.märtsil käisid 7. klass ja 8., 9.klassi poisid paberimuuseumis. Paberimuuseum asub Tartus endise trükikoja majas Kastani 38. Erinevate autorite poolt vaidlustatud fakt, et teadaolevalt hakati paberit esimesena Eestis just Tartus valmistama (1632-38 esimene paberiveski Eestis, Tartus trükkali Jakob Beckeri poolt endise linnaseveski Meltsiveski ruumides).

Seal nägime me huvitavaid paberi kasutamisi, mis on juba unustatud või mis tänapäeval uuel kujul kasutusel on. Mida kõike põnevat saab teha paberist -erikujulisi vormidega peakatteid, hoonete makette, paberskulptuureja veel palju muud.

Paber on ju meil alati käepärast, ainult võta ja tee.

Kodutütarde laager „NALJA PEAB SAAMA!”

Kodutütred kogunesid 1.-2.aprillil Kõrveküla Põhikooli, kus toimus viie rühma laager “Nalja peab saama!”

Jõudsime reede õhtul kella 5-ks Kõrvekülla. Võtnud vastu südamlikud tervitused, tutvunud kodukorra ja ohutustehnikaga ning laagri päevakavaga ootas meid juba saalis esimene tore üllatus. Nimelt esitasid Tartu noored kooliteatri näitlejad meile etenduse “Sild”. Kuna seekord olidki kavas erialakatsed näitlemises ja etlemises, siis jätkasime samas vaimus. Toimusid etlemis- ja näitlemisteemalised õppepunktid, mida viisid läbi rühmavanemad. Enne õhtusööki saime teisegi tragi komöödia osaliseks, sedakorda jälgisime Kommertsgümnaasiumi õpilaste poolt esitatud näidendit “Vanaema”. See oli tõeliselt naljakas ja lahe dramatiseering.

Kuna iga rühm pidi õhuseks stiilipeoks “Nalja peab saama ja saab ka!” ette valmistama ühe reklaami ja samuti individuaalseid etteasteid, siis õhtune aeg selleks kuluski. Kodutütred olid jagatud nelja rühma ja neile anti erinevate teatrite nimed. Nii saidki kokku Vanemuine, Teater NO99, Eesti Draamateater ja Ugala. Viktoriini käigus pidid teatrid tundma ja tutvustama oma näitlejaid ning etendusi ja oma teatri au kaitsma. Õhtu oli igati oma nime vääriline. Sest nalja ja naeru jagus öötundideni.

Järgmine hommik jätkus näitlemisteemaliste õppepunktidega. Neid viisid läbi Foorumteatri näitlejad. Kodutütred jagati vanuse järgi gruppidesse ja igas grupis mängiti läbi erinevaid probleemsituatsioone. Lapsed said ise lahendusi pakkuda ja probleemi arengut suunata.

Peale kosutavat lõunasööki suundusime aga juba päris teatrisse. Vanemuises ootas meid ees ekskursioon teatrimaja tagatubadesse ja garderoobidesse, dekoratsioonide ning butafooria valmistamise saali. Nägime pealt, kuidas töömehed valmistasid ette lava õhtuseks etenduseks – see on vaatepilt, mida tavaline teatrikülastaja mitte kunagi ei näe.

Lõpurivistus toimus Vanemuise teatri fuajees, kus tänati tegijaid ja kaasalööjaid. Jääme suure huviga ootama järgmist laagrit, et taas sõpradega kokku saada ning üheskoos toimetada, õppida ja toredasti aega veeta.

Looduskaitse algab lähedalt

13. aprillil käis Mare Buhvestova Vara kooli 6. - 9. klassi õpilastele loengut pidamas looduskaitse teemadel.

Alguses pidi võtma rühmadesse. Nende samade rühmadega pidi kolme tunni jooksul läbima 12 punkti. Igas punktis olid erinevad ülesanded, mida oli väga põnev lahendada. Saime uurida merekarpe, võrrelda enda pikkust sägaga, lahendada ristsõnu ja mõistatusi, panna kokku puslet ning vaadata komalase pesa. Omal käel kõike katsuda ja uurida oli tore.

Kõik saime teadmisi looduse ja looduskaitse kohta ning püüame olla looduse suhtes hoolivamad.

7. klassi tüdrukud

2010-2011

Kodutütarde oskuste võistlus

15.-16. aprillil toimus Võrumaal Krabi Põhikoolis kodutütarde oskuste võistlus. Võistkondi oli 15. ringkonnast üle Eesti. Tartu ringkonda esindasid 2 Vara Põhikooli tüdrukut - 4.klassist Älis Rooma, 6.klassist Airiin Vaasa ja Nõo koolist kaks 8.klassi kodutütart. Võistlused toimusid kahes blokis. Esimesel päeval toimusid tubased võistlused ning teisel päeval välivõistlused. Lõppkokkuvõttes sai Tartu ringkond 7.koha. Auhinnaks sai igäuks šokolaadimedali ja suuvärskenduskommid.

Võistlusel saime ka palju uusi asju teada, mida me varem ei teadnud. Kõik võistkonnaliikmed jäid üritusega väga rahule.

Airiin Vaasa

Metsa istutamas

Käesolev aasta on ÜRO poolt välja kuulutatud metsa-aastana, mille tunnuslauseks on „Kohtume metsas!“. Sellel aastal toimus 2. - 8. maini metsanädal, selle nädala raames toimus 6. mail RMK metsaistutuspäev koolidele.

Vara kooli 6. ja 7. klassi õpilased käisid metsa istutamas Jõgevamaal Saare vallas Pedassaare külas. Sellel raielangil istutasid koos meiega Elva Gümnaasiumi ja Kõrveküla Põhikooli õpilased.

Päev algas õpilaste instrueerimisega ja õigete töövõtete tutvustamisega. Seejärel asusuti labidatega männitaimi istutama. Peale lõunasööki läksime matkarajale, kus tutvustati metsade majandamist ja uuendamist. Päev lõppes ühissildi paigaldamisega, kus on peal isutamise aeg ja koolide nimed.

Vallo Madar

Rabamatk

9.mail käisime Endla looduskaitsealal Männikjärve rabas. Matkasime Männikjärve rabas asuva Männikjärve järve ümber, kus nägime ka haruldasi laululuikesi. Pärast seda suundusime lagerabasse, kus õppisime, kuidas mõõta puude vanust. Me käisime mööda laudteid, mis läksid üle laugaste. Käisime ka vaatetornis, kust avanes uhke vaade rabale ja laugastele. Vaatetorn oli umbes 7 meetri kõrgune. Peale vaate nautimist läksime tuldud teed pidi tagasi. Tagasi tulles nägime Tooma talli Ameerika traavleid, kellele saime ka pai teha. Pärast läksime pinkidele istuma, kus lahendasime töölehti, selle kohta, mida me olime selle päeva jooksul õppinud. Tegime ka väikese söögipausi ning sõitsime tagasi kooli juurde.

Ilm oli väga ilus ning soe. Me saime palju uut ja huvitavat teada.

6.klass

Kodutütarde kevadlaager

7.-8. mail toimus Luunjas kodutütarde laager, mis kandis nime „Teistmoodi teismeline“. Laagri avamiseks olid kodutütred selga pannud piduliku vormi. Rivistusel räägiti laagri kavast ning saime teada, et kohe läheb lahti koristamine ja osaleme koos paljude töökate inimestega suurel talguüritusel. Meid jagati kolme gruppi. Kõige nooremad jäid laagriplatsile koristama. Keskmise vanuseaste läks natuke kaugemale ja vanemad veelgi kaugemale metsaalust ja teeääri koristama.

Peale rasket tööd jooksid kõik lapsed käsi pesema ja sööma. Seejärel alustasid tööd õppepunktid, kus sai teha emadepäevaks kaarti ja puidust kuumaalust. Meile tehti riviõppust ja saime püssist lasta. Õhtul toimus ka kolmevõistlus, kus pidi kinnisilmi asju ära arvama, veel end vanamutiks riietuma ja laskma püssist pilti ning ütlema, mis pildil stiililiselt valesti on. Samal ajal sai ka järgukatseid teha. Kes ei teinud aga kumbagi neist, sai lihtsalt ilma nautida.

Õhtul tulid üllatuskülalised. Neil olid väga ilusad endavalmistatud kostüümid ning nad tegid moedemonstratsiooni. Külaliseks oli üks mees, kes rääkis moest, et mis see õieti on. Peale külalisi tulid ja näitasid kodutütred enda valmistatud riideid. Juba üsna hilja õhtul said kõik, kes vähegi tahtsid, diskole minna. Kell üksteist saabus öörahu.

Järgmine päev algas hommikvõimlemise ja rivistusega, millele järgnes hommikusöök. Kõhud täis, algas mäng, mis kandis nime „Reis ümber maailma“. Meid jagati kahte gruppi. 8-12 aastased oli noorem rühm ja 13- 16 aastased vanem rühm. Eraldi võistlesid ka rühmajuhid. Alustas noorem rühm. Iga võistkond sai endale aparadi, mis näitas, mitu meetrit me käima peame. Kui vajalikud meetrid käidud, saime küsimuse. Küsimusele õigesti vastanud, saime minna edasi. Vale vastuse puhul pidime liikuma tagasi, nagu mängulaul. Samal ajal kui üks grupp matkas-mängis, oli teine grupp loengus, kus räägiti suitsetamise kahjulikkusest, kuidas see kahjustab ümbritsevaid inimesi ja sind ennast.

Laagri lõpetas lõpurivistus, kus tublimad said auhinnad.

Älis Rooma

Vara rühma kodutütar

Paintballi laager

25. märtsil käisid paintballi laagris kümme 5. ja 7. kl õpilast. Kui kohale jõudsime, kaevasime lume sisse endale telgi koha. Peale seda panime telgi püsti, telk oli ahjuga. Hiljem tulid kohale Alatskivi kooli õpilased (7 last). Nad hakkasid ka telgi kohta kaevama. Peale seda, kui kõik telgid olid püsti, kütsime telkides ahju. Läksime sööma, sõime lõkke ääres, söök oli väga hea. Tõime telkidesse puid, millega öösel saaks kütta, sest ööd olid külmad. Meid pandi sünnikuupäevade järgi kahte rühma. Õhtul mängisime luurekat. Kõigepealt esimene rühm läks ennast peitma, aga teine seisis valves. Need, kes seisis valves, vaatasid taskulampidega, et keegi lõkke äärde ei tuleks, lõkke oli sihtpunkt, kuhu pidi tulema esimene rühm. Pärast osad vahetusid. Oli päris raske ennast peita, kuigi need, kes vaatasid, võisid ainult 3 sekundit taskulampi põlemas hoida. Kui me lõkke äärde tagasi tulime, hakkasid kõik rääkima, kuhu nad ennast peidsid ja kuidas nad pääsesid lõkke äärde.

Järgmisel hommikul enne hommikusööki läksime hommikuvõimlemist tegema, jooksisime ja tegime harjutusi. Igaüks tuli teiste ette ja näitas harjutust, ülejäänud tegid seda harjutust nii kaua, kui ettenäitaja aega andis. Sõime hommikusöögi ära ja tuligi kätte kõigi oodatud paintball. Meil olid seljas "rootsi rohelised" ja näo ees maskid, käisime mängimas rühmade kaupa. Kolm snaiiperit oli metsas peidus ja kõik ülejäänud olid auto ratta jäljes. Need, kes said pihta, läksid teise ratta jälge. Kui tulime tagasi, läksime telki sooja ja jõime kuuma teed. Tuli aeg lõunat sööma minna, söök oli hea, sööki tegi kokatädi Pilleriin. Söök söödud, algas vaba aeg, istuti lõkke ääres. Kui tuli õhtu, mängisime teist luurekat, see oli lippude toomisega. Võistkonnad pidid vastase lipu enda lipu juurde tooma, see ei olnud lihtne, sest pimedas ei näinud vastaseid. Peale mängu olid kõik väga väsinud ja läksid magama. Järgmine hommik algas hommikuvõimlemisega ja peale seda tuli suur paintballi lahing. Peale lahingut tuli asjade kokkupanemise aeg ja saabus lõuna. Kui söödud, algas ärasõit, autol oli raskusi väljasõitmisega. Laagris oli tore, sai väga palju nalja.

Suur tänu Andrus Salule ja teistele koraldajatele selle laagri eest. Olema tänulikud ka kokatädi Pilleriinile. Oli väga, väga tore.

Adrianna Tšepulkovskaja

Vara kooli heakorra talgud 2011

Kõik on kuulnud väljendit, et tänapäeva noortel puudub huvi tööd teha. 7. mail tõestasime vastupidist. Laupäeva hommikul kella 10.00 kogunes Vara Põhikooli staadionile 28 Vara küla noort. Plaani oli võetud teha korda staadioni ümber kasvav kuusehekk ja selle alune. Talgulistele jagati kätte vajaminevad tööriistad ning kindad. Töö võis alata. Alustati hekialuse prügist koristamisega – paber, pakendid, klaastaara, vanametall ja muu prügi.

Sellega tegelesid Tiia eestvedamisel põhiliselt tüdrukud ja ka mõned poisid.

Ülejäänud seltskond hakkas tegelema kuivanud ja ümberkukkunud puude likvideerimisega.

Kui esimesed puud olid lõigatud, tükeldatud ja ka koristatud ühte suurde hunnikusse, tehti ka esimene paus. Oksi sai nii palju, et need otsustati koguda ühte vaalu, et hiljem katlamaja saaks selle kõik hakkeks purustada.

Esimene paus sai läbi. Seejärel suundus iga salk oma töö juurde. Saemehed läksid heki sisse, et alustada kuuseokste kõrvaldamisega. Eialgu tehti seda okshaaval, et hekil hiljem ka viisakas väljanägemine jääks. Aimar ja Hanno lõikusid heki sees nii kuis jaksasid. Oksi muudkui tuli ja tuli. Oksavaal järjest aga kasvas.

Ja nii oligi kätte jõudnud lõuna. Talgusupi söömine oli kooli sööklas. Supp oli imemaitsev. Supi olid valmistanud kokatädi Erika ja ta tubli abiline Aino. Aitäh, Teile!

Kooli õppealajuhataja Alvi Pärn käis meid vahepeal vaatamas ja andis noortele positiivse laengu, olles uhke oma endiste kasvandike üle.

Kõhud täis, leibki luusse lastud, võis talguid jätkata. Lõpetada oli veel teepoolne hekk.

Oksi sai ju algul võetud ühekaupa, kuid siis kogunes komisjon: Boris, Janar, Hanno, kes leidsid, et ei ole midagi, võtame oksi ka kõrgemalt ära. Nii saigi staadion nüüd ka teepeale nähtavaks. Saemehed muudkui lõikusid, teine salk vedas oksi vaalu, see sai sinna staadioni otsa põllule ja kolmas salk riisus hekialust puhtaks. Risu ja rämpsu sai palju. Tegime põllule lõkke ja hakkasime kärudega oksi lõkkesse vedama. Aga oh häda, seda sai kokku riisutud palju. Kuid siis tuli lahendus. Meie abivallavanem Tarmo Kivi käis meid vaatamas ja tunnustamas ning kuuldes ja nähes meie probleemi, organiseeris meile appi Artur Pärna, auto ja käruga. Olgugi, et Arturil oli kiire, saime oma armeega platsi kiirelt puhtaks. Tänu Sulle, Artur! Ja nii oligi kell saanud juba neli. Vaatasid siis kõik talgulised oma kätetööd ja leidsid, et vaatepilt on väga ilus.

Kuid oh hullu, talgulistel tekkis mure, et oli vahva üritus, kuid mida tuleval aastal ette võtta?

Sai siis veel muljeid vahetatud päevast ja minevikust, kui Boris ja Janar rääkisid loo, kuidas nad lastena said kuuskede otsas rännata mööda kuuskede latvu ühest staadioni otsast teise.

Jõudis kätte aeg tööpäev lõpetada. Eliise ja Lisette kirjutasid kõigile ka tänukirjad.

Ja nii saigi iga tubli Vara noor ka tunnustatud sellega. Kõige parem tunnustus on see, kui ise oled rahul ja et sai midagi koos ära tehtud.

Talgud said tehtud ju selleks, et meil endil oleks hea suvel palli mängida.

Ja järgnevas läkski lahti vutimäng.

Tiia Veerpalu

Ma arvan, et enamus inimestele meeldib olla värskes õhus ja nad naudivad kaunist loodust endi ümber. Kõik, mis tundub iseenesest mõistetav, tavaliselt nii lihtne ei ole. Olen ka veendunud, et kui inimestele järjepidevalt selgitada vajadust ka ise käed külge lüüa, siis lõpuks hakkavad asjad paigast liikuma.

7.mail - meie oma küla talgupäevaks olid lootused suured, sest enamus inimestele olid silma jäänud juba ammu tugevat noorenduslõikust vajavad hekid kooli ümber. Ka tunduvad suured puud ilusad ainult siis, kui neil lehed on küljes ehk seda siis suvel, kui meie, õpetajad, tavaliselt sel ajal puhkame. Ülejäänud aja: septembrist hakkavad lehed langema, talvel on puud päris raagus ja mais lähevad jälle lehte, näeme kahjuks meie aknast suuremalt jaolt ainult raagus puid ja nende sammaldunud oksid. Hekidki olid nii suureks kasvanud, et sealt alt oli lastelgi riisumine raskendatud. Nüüd, kus talgupäevajärgselt on viirpuuhekest järel vaid tüükad, kastame neid ja räägime nendega, et sealt uus hekk meile silmailuks kasvaks. Teised hoolduslõikust vajavad puud said ka mõne kuiva oksa oma võrast loovutada oksahunnikusse lootuses, et neist suurtest hunnikutest peagi hakkepuut tehakse ja see meile omakorda taasooja annaks.

Erilised tänusõnad kuuluvad just meie vilistlastele, kes olid nii rohkearvuliselt esindatud ja nad olid oskuslikult kaasa kutsunud tööd tegema ka kooli praegused õpilased. Kui lapsed midagi oma kätega ära teevad ja näevad kui palju selleks aega ja vaeva kulub ehk oskavad nad siis ka seda edaspidi rohkem hinnata ja teiste tehtud tööd tunnustada. Sageli juhtub aga nii, et ühed teevad ja teised lõhuvad. Siingi on asjale lihtne seletus, alati ei pea korrale kutsuma õpetaja, vaid iga kodaniku kohus on juhtida tähelepanu täiskasvanu mõttes valedele asjadel. Me kõik saame oma elukeskkonda paremaks ja silmale ilusamaks muuta. Seda tuleb ainult tahta teha. Nii peakski olema, et tänast kooli õpilast tunnustab ja toetab tema kasvamist just vilistlane, sest alles hiljuti oli ju temagi õpilane. See tähendab noorelt – noorele.

Kokku osales Vara kooli heakorra talgutel ligi 50 inimest.

Talgupäevale tuginedes julgen loota, et järgmisel koostegemisel on meil palju usku just oma kooli vilistlastesse.

Alvi Pärn

Ekskursioon Riiga

Neljapäeval 26.mail käisime tutvumas oma lõunanaabrite pealinna Riiga. Riiga saabudes tegime väikse jalutuskäigu vanalinnas. Läti ajaloost, Riias olevatest ehitistest ja kõigest muust rääkis meile ajaloo õpetaja Krista Tõnnov. Vahva oli vanalinnas lonkida ja juugendstiilis majade ilu endasse ahmida.

Pärast seda suundusime Livu veekeskusesse Jurmalasse. Seal saime olla neli tundi. Veepargis on kokku üle 40 erineva atraktsiooni. Lasime alla erinevatest torudest ja mõnulesime niisama. Siin asub Euroopa suurim liugtoru – Tornado Lasens. Peale veeparki sõitsime ostukeskusesse, kus saime olla tund aega.

Ilm oli sel päeval ilus . Minu arvates, oli meie reis tore. Oleks selliseid reise ka edaspidi!

Triin Vau

6.klass

Laager Pala kooliga

1. ja 2.juunil toimus Piirioja Puhkekeskuses koos Pala kooliga laager. Laagrist võttis osa 93 õpilast, nende hulgas 15 õpilast meie koolist.

Esimesel päeval avati laager ja pandi paika reeglid. Toimusid käelised ja sportlikud tegevused erinevates tööühmades. Mida kõike küll sai tehtud- noolevise, täpsusvise korvpallis, kalapüük, topispallijänn, kombineeritud teatevõistlused. Töötas ka kübaravabrik, sai punuda sõbrapaela, sai teha kivimaali. Vabal ajal sai ujuda Peipsi järves. Õhtul ootasid meid külalisesinejad Marju Varblane ja Margus Põldsepp, kes tutvustasid meile vanaaegseid pille ja laulsid. Kell 22.00 toimus lõkke süütamine.

Teisel päeval toimusid sportlikud võistlused Pala ja Vara kooli vahel. Jõudu sai katsutud jalgpallis ja rahvastepallis. Alguses ei saanud vedama, lõpus ei saanud pidama.... Korvpalli täpsusviskes saavutas esimese koha Henrik Kägo, parimaks jalgpalluriks tunnistati Janar Kõivik.

Tore oli leida endale uusi sõpru. Hea, kerge, rõõmus tunne jäi helisema. Õpilaste arvates oli laager tore ja huvitav.

Raili Säks

Vara Põhikooli õpetaja

Reis Lõuna – Eestisse

1. juuni varahommikul pugesisid 1. - 4. klassi õpilased, nende õpetajad ja mõned lapsevanemad bussi ja sõit Suure Munamäe poole võis alata. Munamäel ähkides - puhkides märke ronitud ja kribinal - krabinal torni sibatud, uhke avar vaade imetletud, läks sõit edasi Ööbikuoru poole. Seal olid märksõnadeks allikad, vesioinas, vaatetorn ja loomulikult piknik. Kõhud täis, meel hea ja tee viis edasi Piusa liivakoobastesse. Õues võttis palavus maad, aga koopasse „pugesdes“ võttis meid vastu vaid 11-kraadine jahedus. Mõnus! Aga kogu jahutus hajus liivakarjääris, kus soe peenike liiv oma eri värvidega meid oma lummusesse haaras. Kes jooksis ja ronis, kes nikerdas liivapilte, kes nautis niisama uhket vaadet ja mõnusat ilma. Lahe oli!

Känguru matemaatikavõistlus

Iga õppeaasta kevadel toimub rahvusvaheline matemaatikavõistlus KÄNGURU. Võistlusest võivad osa võtta 3.-10. klasside õpilased, kes võistlevad neljas vanuserühmas: ekolier (3.-4.kl õpilased), benjamin (5.-6. kl), kadett (7.-8. kl) ja juunior (9.-10. kl).

Ekolieridel tuleb lahendada 24 ülesannet, teistel vanuserühmadel on ülesandeid 30. Ülesanded on raskuse järgi jagatud kolme rühma. Iga ülesande juures on antud 5 vastusevarianti, millest tuleb valida õige. Võistluse ülesanded ei ole nn õpiku-ülesanded, nende tegemisel läheb vaja eelkõige nutikust, loogikat, tähelepanu, kujutlusvõimet, aga ka arvutamisoskust. Tähtis on keskendumisvõime ja järjekindlus, sest keerulisemate ülesannete puhul tuleb hoolega mõelda ja mitte kergelt loobuda. Ülesanded on põnevad ja mitmekesised. Õpilastele meeldib neid lahendada.

Sel aastal toimus matemaatikavõistlus 18. märtsil. Samaaegselt üle Eesti lahendasid ülesandeid 361 koolist üle 13 000 õpilase. Vara koolist panid oma võimed proovile Känguru ülesannetega 17 õpilast. Kõik õpilased olid väga tublid ja nuputasid hoolega. Vanuserühmade tublimateks osutusid Elis Udumets, Karoliina Arold, Kristiina Arold ja Kristjan Arold. Kiitus kõikidele osavõtjatele!

Ootame ka järgmisel aastal võistlusest rohket osavõttu!

Eelmiste võistluste ülesanded, vastused ja kokkuvõtted leiab:
<http://www.teaduskool.ut.ee/kanguru>

Head nuputamist!

Kodutütred puhkasid suvel Võrtsjärve ääres Vaiblas

Juulis kogunesid Tartumaa kodutütred ja noorkotkad Võrtsjärve äärde laagrisse. Seekordse kokkusaamise teemaks oli „Elus ja ilus Eestimaa“. Vara rühmast olid „laagerdamas“ Airiin Vaasa, Sandra ja Kätlin Kukk ning Liis Reinomägi. Laagrilised jaotati maakondadeks – nii nagu nad meil päriseltki olemas on – ja selliste võistkondadena jätkati tervelt neli päeva erinevates mängudes, matkal, võistlustel ja isetegevusõhtutel.

Alustuseks tutvustasid laagri instruktorid erinevates punktides kõiki Eesti maakondi ning igas „maakonnas“ oli selle tarbeks välja mõeldud mõni ülesanne või mäng. Lisaks ujumisele ja erinevatele isetegemistele sai laagris nautida ka külaliste esinemist. Rahvapille ja –muusikat ning –tantse tutvustasid Viljandi kultuuriakadeemia noored. Oma elust pajatas ja laulis Mait Trink. Foorumteatri näitlejad lahkasid koos noortega nende igapäevaprobleeme. Kes soovis, sai teha käsitööd, põletada nahale ja puidule rahvuslikke mustreid. Isegi jahil sai käia, mis siis, et ainult fotoaparaadiga.

Iga päev said laagrilised näidata oma teadmisi Eesti inimeste, looduse, rahvariiete kohta. Lõppkokkuvõttes olid meie tüdrukud kõige järjekindlamad küsimustele vastajad ning saavutasid lausa kolmikvõidu.

Suvised laagripäevad süstisid energiat ja teha-tahtmist terveks järgnevak aastaks. Nüüd on jälle, mida oodata – uut laagrisuve!

Kodutütardega laagerdas Ruth Pari